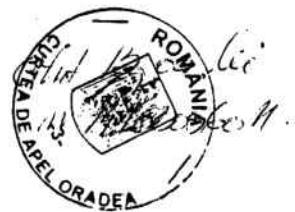

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL ORADEA

Secția penală și pentru cauze cu minori
dosar nr. [REDACTAT]

Număr operator de date cu caracter personal: 3159

DECIZIA PENALĂ NR. 40/R/2014

Şedinţă publică din 17 ianuarie 2014

Președinte	Complet de judecată compus din	[REDACTAT] – judecător
Judecător	[REDACTAT] – judecător	[REDACTAT] – judecător
Judecător	[REDACTAT]	[REDACTAT]
Grefier	[REDACTAT]	[REDACTAT]

Desfășurarea ședinței de judecată s-a înregistrat cu mijloace tehnice audio, potrivit prevederilor art. 304 alin. 1 Cod procedură penală.

S-au luat în examinare recursurile penale declarate de către inculpatul recurență [REDACTAT] cu domiciliul în comuna [REDACTAT]

și de către recurenta [REDACTAT] și de către recurenta **SINDICATUL INDEPENDENT AL JURIȘTILOR DIN ROMÂNIA**, cu sediul în București, str. Academiei, nr. 4 - 6, sc. B, ap. 31, sector 3, împotriva sentinței penale nr. 621 din data de 29 aprilie 2013 pronunțată de către Judecătoria Oradea, inculpatul fiind trimis în judecată pentru săvârșirea a patru infracțiuni de exercitare fără drept a profesiei de avocat, prevăzută de art. 26 alineat 1 din Legea nr. 51/1995 republicată, raportat la art. 281 Cod penal și a patru infracțiuni de folosire fără drept a denumirilor „Barou” și „Uniunea Națională a Barourilor din România”, prevăzută de art. 60 alineat 6 din Legea nr. 51/1995 republicată, toate cu aplicarea art. 33 litera a Cod penal.

Se constată că dezbaterea pe fond asupra cauzei a avut loc la data de 10 ianuarie 2014, când părțile prezente au pus concluzii care au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta, pronunțarea amânându-se pentru data 17 ianuarie 2014, după care:

**CURTEA DE APEL
DELIBERÂND**

*Asupra recursului penal de față, pe baza actelor și lucrărilor de la dosar,
instanță următoarele:*

Prin sentința penală nr. 621 din data de 29 aprilie 2013 pronunțată de către Judecătoria Oradea, în baza art. 26 alineat 1 din Legea nr. 51/1995 raportat la art. 281 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alineat 2 Cod penal, s-a dispus condamnarea inculpatului [REDACTAT] la o pedeapsă de: 6 luni închisoare.

În baza art. 60 alineat 6 din Legea nr. 51/1995 modificată, cu aplicarea art. 41 alineat 2 Cod penal, s-a dispus condamnarea aceluiași inculpat la o pedeapsă de: 8 luni închisoare.

În baza art. 33 litera a și art. 34 litera b din Codul penal, i s-a aplicat inculpatului pedeapsa închisorii cea mai grea de 8 luni, sporită cu 4 luni, urmand ca inculpatul să execute pedeapsa rezultanta de 1 an închisoare.

În baza art. 71 alineat 2 Cod penal, i s-au interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 litera a teza II și litera b Cod penal, pe durata executării pedepsei, ca pedeapsă accesorie.

În baza art. 81 Cod penal, art. 71 alineat 5 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei principale și a pedepsei accesoriile pe durata unui termen de încercare de 3 ani, stabilit conform art. 82 Cod penal.

În baza art. 359 Cod procedură penală, s-a atras atenția inculpatului asupra prevederilor art. 83 Cod penal, privind revocarea suspendării.

În baza art. 118 alineat 1 litera b din Cod penal, confisca de la inculpat sistemele informaticice și suporturile optice depuse la Camera de Corpuri Delicte a IPJ Bihor, conform dovezi seria AB nr. 0034609 din 22 martie 2012, precum și cele două ștampile, depuse la Camera de Corpuri Delicte a IPJ Bihor, conform dovezi seria AB nr. 0034636 din 29 martie 2012.

În temeiul art. 118 litera e Cod penal s-a dispus confiscarea în folosul statului sumă de 2.000 lei, încasate cu titlu de „onorariu” de la clientii [REDACTAT] și [REDACTAT] (câte 1.000 lei „onorariu” convenit cu fiecare).

În baza art. 191 Cod procedură penală, a fost obligat inculpatul la plata sumei de 5500 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare în favoarea statului.

Pentru a pronunța această hotărâre instanța de fond de fond a reținut următoarele:

Prin sentința penală nr. 657 din 30 aprilie 2012 pronunțată de Judecătoria Oradea, în baza art. 51 din Legea nr. 161/2003, cu aplicarea art. 320¹ Cod procedură penală a fost condamnat inculpatul [REDACTAT] la o pedeapsă de: 3 ani închisoare.

În baza art. 71 alin 2 Cod penal, i s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 litera a teza a II-a și b Cod penal, cu titlu de pedeapsă accesorie.

În baza art. 86¹ și art. 71 alineat 5 Cod penal, s-a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepselor principale și accesoriile, pe durata unui termen de încercare de 5 ani.

În baza art. 359 Cod procedură penală, i s-a atras atenția inculpatului asupra prevederilor art. 86⁴ Cod penal, privind revocarea suspendării execuției pedepsei sub supraveghere.

În baza art. 86³ alin 1 litera a Cod penal, a fost obligat inculpatul ca pe durata termenului de încercare să se prezinte periodic la Serviciul de Probațiune din cadrul Tribunalului Bihor, pentru a se verifica respectarea măsurilor prevăzută și pedepsită de art. 86³ alin 1 litera b - d Cod penal, pe care le impune în sarcina acestuia.

În baza art. 88 Cod penal, s-a dedus din pedeapsa aplicată inculpatului durata a reținerii și a perioadei de arest preventiv de la 6 martie 2012 la zi.

În baza art. 118 litera b Cod penal, s-au confiscat în favoarea statului sistemele informative și suporturile optice ridicate de la inculpatul [REDACTAT] depuse la Camera de Corpuri Delicte a IPJ Bihor, conform dovezi seria AB nr. 0034628 din 26 martie 2012.

În baza art. 350 alineat 3 litera b Cod procedură penală, s-a dispus punerea de îndată în libertate a inculpatului, de sub efectul mandatului de arestare preventivă nr. 12/07.03.2012, emis în baza Încheierii nr. 12/2012, dată în dosarul nr. 4239/271/2012 al Judecătoriei Oradea.

Prin aceeași sentință, în baza art. 11 punctul 2 litera a raportat la art. 10 litera d Cod procedură penală, a fost achitat inculpatul [REDACTAT], sub aspectul săvârșirii a patru infracțiuni prevăzute de art. 26 din Legea nr. 51/1995 raportat la art. 281 Cod penal și a patru infracțiuni prevăzute de art. 60 alineat 6 din Legea nr. 51/1995.

S-a dispus restituirea către inculpatul [REDACTAT] a sistemelor informative și suporturilor optice depuse la Camera de Corpuri Delicte a IPJ Bihor, conform dovezi seria AB nr. 0034609 din 22 martie 2012, precum și a celor două stampile, depuse la camera de corpuri delicte a IPJ Bihor, conform dovezi seria AB nr. 0034636 din 29 martie 2012.

În baza art. 189 Cod procedură penală, onorariul parțial în sumă de 100 lei, pentru avocata din oficiu [REDACTAT] conform delegației nr. 1937/2 aprilie 2012, s-a avansat Baroului Bihor din fondurile Ministerului Justiției.

În baza art. 191 și 2 Cod procedură penală, instanta a obligat inculpații la câte 2000 lei fiecare, cheltuielile judiciare în favoarea statului.

Pentru a pronunța această hotărâre Judecătoria Oradea, prin sentință penală mai sus amintita a reținut următoarele:

Prin rechizitoriul emis la data de 30.03.2012 în dosar nr. 34/D/P/2012 al Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial Oradea s-a dispus trimitera în judecată în stare de arest preventiv a inculpatului Bozsoki Carol pentru săvârșirea infracțiunii de pornografia infantilă prin sisteme informative săvârșită în formă continuată, prevăzută de art. 51 din Titlul III al Legii nr. 161/2003, cu aplicarea art. 41 alineat 2 Cod penal și punerea în mișcare a acțiunii penale și trimitera în judecată a inculpatului [REDACTAT] pentru săvârșirea a patru infracțiuni de

reprezentare fără drept a profesiei de avocat, prevăzută de art. 26 din Legea nr. 51/1995 republicată, raportat la art. 281 Cod penal și a patru infracțiuni de folosire fără drept a denumirilor „Barou” și „Uniunea Națională a Barourilor din România”, prevăzută de art. 60 alineat 6 din Legea nr. 51/1995 republicată, toate cu aplicarea art. 33 litera a Cod penal.

În fapt s-a reținut că inculpatul [REDACTAT] în perioada 2010 - decembrie 2011 la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, prin sisteme informatiche a accesat în repetate rânduri rețeaua P2P unde a oferit, pus la dispoziție și transmis materiale pornografice cu minori în ipostaze sexuale explicite, pe care le-a deținut fără drept și pe care le procurase anterior fără drept, punându-le în acest fel cu intenție la dispoziția altor utilizatori ai rețelei respective și le-a stocat pe suporturi optice fără drept.

În ce privește pe inculpatul [REDACTAT] s-a reținut că deși nu era înscris în Tabloul avocaților al vreunui Barou din țară, înființat conform Legii nr. 51/1995, a asigurat asistență și reprezentarea juridică a inculpatului [REDACTAT] în fața organului de urmărire penală prin depunerea împuternicirii avocațiale nr. 0107969 din 06.03.2012 și la Judecătoria Oradea în dosarul nr. [REDACTAT] prin depunerea împuternicirii avocațiale nr. 0107971 din 07.03.2012 exercitând astfel fără drept profesia de avocat.

În aceleași condiții, s-a mai retinut ca inculpatul [REDACTAT] a asigurat asistență și reprezentare juridică făptuitorilor [REDACTAT] și [REDACTAT] cercetați pentru săvârșirea infracțiunii de trafic ilicit de droguri de mare risc, în fața organului de urmărire penală în dosarul nr. 17/D/P/2009 prin depunerea împuternicirilor avocațiale nr. 098162 din 20.08.2011 și nr. 098148 din 07.06.2011, exercitând astfel fără drept profesia de avocat .

De asemenea inculpatul [REDACTAT] ar fi folosit fără drept denumirile „Uniunea Națională a Barourilor din România” și „Baroul București”, cu prilejul depunerii împuternicirilor avocațiale mai sus arătate și ar fi purtat roba de avocat în alte condiții decât cele prevăzute de Legea nr. 51/1995.

Din actele și lucrările dosarului, în ceea ce priveste pe inculpatul [REDACTAT], instanța de fond a reținut următoarele:

La data de 06.03.2012 s-a procedat la audierea lui [REDACTAT] în calitate de învinuit, ocazie cu care acesta s-a prezentat însotit de inculpatul [REDACTAT], care și-a asumat calitatea de avocat în Baroul București, sens în care a depus împuternicirea avocațială nr. 0107969 cu antetul „Uniunea Națională a Barourilor din România”, „Baroul București”. Acesta a fost întrebat în mod expres dacă are calitatea de avocat în Baroul București, la care inculpatul [REDACTAT] a răspuns afirmativ.

În cursul aceleiași zile s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, audierea în calitate de inculpat a lui [REDACTAT] în prezența „apărătorului său ales” [REDACTAT] iar prin ordonanța din 06.03.2012 ora 14:00 s-a dispus reținerea inculpatului [REDACTAT] pentru o durată de 24 de ore.

Ulterior, la data de 07.03.2012, în jurul orelor 10:00 s-a înregistrat la Judecătoria Oradea cererea formulată de Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul Teritorial Oradea cu propunere de arestare preventivă a inculpatului [REDACTAT] cauza formând obiectul dosarului nr. [REDACTAT] în care inculpatul [REDACTAT] a depus în calitate de „apărător ales” al inculpatului [REDACTAT] împuternicirea avocațială nr. 0107971, purtând de asemenea antetul „Uniunea Națională a Barourilor din România - Baroul București”.

Întrucât judecatorul investit cu solutionarea propunerii de arestare preventivă a constatat că inculpatul [REDACTAT] nu este membru al Baroului București ci face parte din aşa numitul „Baroul Constituțional - Structura Bota Pompiliu”, prin încheierea nr. 11/07.03.2012 a Judecătoriei Oradea, constatându-se că asistența juridică acordată unui învinuit sau inculpat, de o persoană care nu a dobândit calitatea de avocat în condițiile Legii nr. 51/1995, echivalează cu lipsa de apărare a acestuia, instanța de fond a respins propunerea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul Teritorial Oradea privind arestarea preventivă a inculpatului [REDACTAT]

Actele îndeplinite de inculpatul [REDACTAT], inclusiv purtarea robei de avocat au fost de natură să producă o eroare comună cu privire la calitatea acestuia.

În baza autorizației nr. 20/13.03.2012 emisă de Judecătoria Oradea s-a procedat la efectuarea unei percheziții domiciliare la sediul „Cabinetului secundar” al inculpatului [REDACTAT] situat la domiciliul său din comuna [REDACTAT], ocazie cu care au fost ridicate zeci de documente în original care atestă fără echivoc că inculpatul exercită profesia de avocat, contracte de asistență juridică, seturi de contracte de asistență juridică, seturi de împuterniciri avocațiale, două legitimații emise de „Baroul București”, intitulate „card de identitate pentru avocat”, ambele având seria 021512 X1, având înscris pe verso „sediu profesional principal: CA [REDACTAT]

[REDACTAT], chitanțier și facturier, stampilă rotundă inscripționată „[REDACTAT] cabinet de avocat CIF [REDACTAT] - Baroul Bihor”, stampilă rotundă inscripționată „[REDACTAT] - cabinet de avocat CIF [REDACTAT] - Baroul București”, sisteme informatiche și suporturi optice tip CD și DVD.

În baza autorizației de percheziție informatică nr. 24 din 20.03.2012 emisă de Judecătoria Oradea s-a procedat la percheziționarea sistemelor informatiche și a mediilor de stocare a datelor informative ridicate cu ocazia efectuării percheziției domiciliare de la inculpatul [REDACTAT] ocazie cu care au fost identificate 8437 fișiere tip document conținând înscrисuri întocmite în procese penale și civile și alte documente care au legătură cu „activitatea profesională” a inculpatului [REDACTAT]

Între contractele de asistență juridică și împuternicirile avocațiale ridicate la inculpatul [REDACTAT] au fost identificate împuternicirile avocațiale nr. 098148 din 07.06.2011 pe numele clientului [REDACTAT] și nr. 098162 din 20.08.2011 pe numele clientului [REDACTAT], ambele purtând antetul „Uniunii Naționale a Barourilor din România - Baroul București”, în baza cărora inculpatul i-a asistat pe cei doi în dosarul penal nr. [REDACTAT] al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul Teritorial Oradea, dosar în care [REDACTAT] și [REDACTAT] au fost audiați în prezența inculpatului, cercetați pentru comiterea infracțiunilor de trafic ilicit de droguri de mare risc, dosar soluționat prin ordonanță din 21.09.2011 prin care s-a dispus aplicarea unor sancțiuni cu caracter administrativ față de cei doi făptuitori.

Din comunicarea nr. 543/22.03.2012 a Uniunii Naționale a Barourilor din România cu sediul în București, Palatul de Justiție, sector 5, a reiesit că inculpatul [REDACTAT] nu este înscris în tabloul avocaților al vreunui barou din țară, barou component a Uniunii Naționale a Barourilor din România, conform Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat și nu este înscris în Tabloul special al avocaților străini la vreun Barou din România. Pe de altă parte Uniunea Națională a Barourilor din România nu a emis vreun Aviz Conform pe numele inculpatului [REDACTAT] pentru recunoașterea titlului profesional de avocat în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România și ale Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.

S-a aratat ca pentru ca o persoană să dobândească calitatea de avocat, ca o primă cerință trebuie să îndeplinească următoarele condiții: să fie membru al unui barou din România și să nu fie incompatibil potrivit legii. Profesia de avocat se exercită numai de avocați înscrisi în tabloul baroului din care fac parte, barou component al Uniunii Naționale a Barourilor din România. Poate fi membru al baroului, potrivit art. 12 din Legea nr. 51/1995, persoana care este cetățean român și are exercițiul drepturilor civile și politice, este licențiat al unei facultăți de drept sau doctor în drept, nu se găsește în vreunul din cazurile de nedemnitate prevăzute de lege și este apt din punct de vedere medical pentru exercitarea profesiei. Organizarea avocaturii în România este reglementată prin Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat și, potrivit acesteia, avocatura este organizată și funcționează în baza principiului autonomiei profesiei. Ea prezintă următoarea structură organizatorică: Uniunea Națională a Barourilor din România, formată din toate barourile din România. Baroul este constituit din toți avocații dintr-un județ sau din municipiul București.

Prin art. 1 din Legea nr. 255/2004 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, articolul 1 al acestei legi a fost modificat în sensul că, potrivit alineatul 2 profesia de

avocat se exercită numai de avocați înscriși în tabloul baroului din care fac parte, barou component al Uniunii Naționale a Barourilor din România, denumită și continuare U.N.B.R., iar potrivit alineatului 3, constituirea și funcționarea de barouri în afara U.N.B.R. sunt interzise. Actele de constituire și de înregistrare ale acestora sunt nule de drept.

Anterior apariției acestei legi, prin valorificarea unor dispoziții legale referitoare la înființarea unor asociații și a lipsei unei dispoziții exprese care să interzică înființarea altor barouri în afara U.N.B.R., a fost înființat Baroul Constituțional Român. De asemenea, prin încheierile instanțelor judecătorești s-a permis înscrierea unor asociații având ca scop înființarea unor barouri, iar denumirea de Uniunea Avocaților din România și Uniunea Națională a Barourilor din România au fost înregistrate la OSIM pe numele lui [REDACTAT].

S-a aratat că inculpatul [REDACTAT] este membru al Baroului București din cadrul Uniunii Naționale a Barourilor din România, în calitate de avocat definitiv în baza deciziei nr. 16A din 22.12.2010, dispunându-se totodată înființarea cabinetului de avocat „[REDACTAT] – Cabinet de avocat - Baroul Bihor”.

Potrivit dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 51/1995, exercitarea oricărei activități de asistență juridică specifică profesiei de avocat și prevăzută la art. 3 de către o persoana fizică sau juridică ce nu are calitatea de avocat încris într-un barou și pe tabloul avocaților aceluia barou constituie infracțiune și se pedepsește potrivit legii penale, iar potrivit art. 281 Cod penal, exercitarea fără drept a unei profesii sau a oricărei alte activități pentru care legea cere autorizație, ori exercitarea acestora în alte condiții decât cele legale, dacă legea specială prevede că săvârșirea unor astfel de fapte se sancționează potrivit legii penale, se pedepsește cu închisoare la o lună la 1 an sau cu amendă.

În raport de textele de lege mai sus arătate, s-a reținut că elementul material al infracțiunii de exercitare fără drept a profesiei de avocat constă în exercitarea oricărei activități de asistență juridică specifică profesiei de avocat exercitată fără drept, respectiv fără a fi îndeplinite condițiile esențiale de dobândire a calității de avocat într-un barou component al Uniunii Naționale a Baroului din România.

Latura subiectivă a infracțiunii se poate realiza sub forma intenției directe și indirekte, cel care o săvârșește trebuind să aibă reprezentarea faptului că prin natura acțiunii pe care o săvârșește încalcă regimul legal al profesiei și creează o stare de pericol pentru ordinea de drept în acest domeniu al relațiilor sociale, urmărind acest rezultat ori acceptând producerea lui.

Chiar dacă după apariția Legii nr. 255/2004, practica instanțelor nu a fost unitară, exprimându-se opinii divergente în ceea ce privește legalitatea desfășurării activităților specifice profesiei de avocat, entitatea juridică din care inculpatul recurrent face parte nu a fost declarată în afara legii, uniunea la care a aderat avându-și sorgintea în cuprinsul unei hotărâri judecătorești dată pe fondul

 Uniunea Națională a Barourilor din România legislative, neputându-i-se imputa acestui modul de înființare și funcționare în paralel a mai multor barouri afiliate Uniunii Barourilor din România

S-a mai aratat de către prima instanță ca inculpatul [REDACTED] a făcut doar la scurtul săptămânii că să s-a înscris în acest barou constituțional, că este absolvent a unei facultăți de drept, că a promovat examenul de definitivat și își exercită profesia în baza unei decizii emise în baza Legii nr. 51/1995, astfel că a apreciat, având în vedere și soluțiile pe care le-a depus la dosarul cauzei, că, în ceea ce-l privește, exercitarea atribuțiilor de avocat este legitimă.

Existența laturii subiective a infracțiuni trebuie apreciată și în raport de succesiunea legilor în timp întrucât până la modificarea ei prin Legea nr. 255/2004, Legea 51/1995 nu reglementa modul de înființare și nu impunea o interdicție de înființare a unui barou și ca urmare nu poate exista intenția de săvârșire a infracțiunii în ceea ce privește persoana care a întrunit condițiile de a fi înscris într-un barou, iar acel barou a fost înființat prin hotărâre judecătorească irevocabilă, nedesființată până la adoptarea Legii nr. 255/2004.

Prin urmare, având în vedere că pentru existența infracțiunii este necesar ca exercitarea actelor specifice profesiei să se realizeze fără drept, adică fără a exista un cadru legal în acest sens și că activitatea exercitată de persoanele înscrise în „Baroul Bota” a fost considerată legitimă prin hotărâre judecătorească, instanța de fond a apreciat că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 25 din Legea nr. 51/1995 raportat la art. 281 Cod penal, sub aspectul laturii subiective, lipsind intenția, în condițiile în care inculpatul a avut convingerea că arrogarea calității de avocat era legitimată prin demersurile judiciare inițiate și hotărârile judecătorești pronunțate.

Pentru aceleași considerente instanța de fond nu a putut reține că în cauză există latura subiectivă a infracțiunii prevăzută de articolul 60 alineat 6 din Legea 51/1995, respectiv intenția, în condițiile în care împuternicirile avocațiale depuse purtând antetul „Uniunea Națională a Barourilor din România” și „Baroul București” au fost emise de aceste instituții cărora li s-a recunoscut legitimitatea și sunt înregistrate la OSIM de către [REDACTED]

Având în vedere cele mai sus reținute instanță de fond de fond în baza art. 11 punctul 2 litera a raportat la art. 10 litera d Cod procedură penală l-a achitat pe inculpatul [REDACTED] sub aspectul săvârșirii a patru infracțiuni prevăzute de art. 26 din Legea nr. 51/1995 raportat la art. 281 Cod penal și a patru infracțiuni prevăzute de art. 60 alineat 6 din Legea nr. 51/1995.

Împotriva hotărârii instanței de fond, în termen legal, au declarat recurs Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul Teritorial Oradea, inculpatul [REDACTED] parte a vătămată Uniunea Națională a Barourilor din România precum și Sindicatul Independent al Juriștilor din România.

Examinând hotărârea atacată prin prisma motivelor de recurs invocate atât oral cât și în scris dar și din oficiu, pe baza lucrărilor și materialului de la dosarul cauzei și în limitele cazurilor de casare prevăzute de articolul 385/9 Cod procedură penală, Curtea de Apel Oradea a apreciat că sentința penală 657/30.04.2012 este nelegală, aratandu-se ca din actul de sesizare al instanței, respectiv rechizitoriul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul Teritorial Oradea din 30 martie 2012 că inculpatul [REDACTAT] a fost trimis în judecată pentru comiterea unui număr de 4 infracțiuni prevăzute de articolul 26 aliniatul 1 din Legea nr. 51/1995 reținându-se și dispozițiile articolului 281 Cod penal precum și a unui nr. de 4 infracțiuni prevăzute de articolul 60 aliniatul 6 din Legea nr. 51/1995 constând în acte materiale de folosire fără drept a denumirilor „Barou” și „Uniunea Națională a Barourilor din România”.

Curtea a aratat că este evident că infracțiunea prevăzută de articolul 60 aliniatul 6 din Legea nr. 51/1995 se diferențiază de cea prevăzută în articolul 26 aliniatul 1 din același act normativ prin prisma condițiilor de existență și a formelor de manifestare a subiectului activ, astfel ca din analiza condițiilor de existență ale elementelor constitutive pe care le prezintă fiecare dintre cele 2 infracțiuni nu poate avea la bază aceleași argumente, un astfel de procedeu conducând aşa cum se constată din analiza considerentelor instanței de fond la o soluție greșită.

Curtea a apreciat că hotărârea atacată este afectată de cazul de casare prevăzut de articolul 385/9 punctul 9 Cod procedură penală necuprinsând motivele pe care se intemeiază soluția de achitare a inculpatului sub aspectul săvârșirii a 4 infracțiuni prevăzute de articolul 60 aliniatul 6 din Legea nr. 51/1995.

Raportat la considerentele anterior expuse s-au admis recursurile declarate și întreaga cauză a fost trimisa spre rejudicare instanței de fond, urmand a fi avute în vedere de către aceasta argumentele invocate de către părți precum și dispoziția cuprinsă în practicaua deciziei de trimisere prin care s-a pus în discuție schimbarea încadrării juridice a faptelor prin reținerea formei continuante.

In rejudicare, din actele și lucrările dosarului, instanta de fond a retinut urmatoarele:

Scurt istoric al cauzei:

In perioada anilor 2002-2003, din inițiativa numitului [REDACTAT] au fost create trei entități, toate dobândind personalitate juridică prin înscrisere în registre ale asociațiilor și fundațiilor, respectiv: - Asociația de binefacere „Bonis Potra” - înregistrată la Judecătoria Deva; - Asociația „Figaro Potra” înregistrată la Judecătoria Alba Iulia și o filială a Asociației „Figaro Potra”, înregistrată la Judecătoria Tg- Jiu.

Cele trei entități au avut menționat în actele constitutive, ca obiect de activitate, printre altele, și „înființarea de barouri cu respectarea prevederilor

Constituției României și a pactelor și tratatelor internaționale privitoare la drepturile omului, ratificate de Statul Român".

3. In baza hotărârilor judecătorești, dar fără a avea în vedere și prevederile obligatorii ale O.G. 26/2000 și Legii nr.51/1995, în vigoare la vremea respectivă, numitul [REDACTAT] a trecut la punerea în practică a activității arătate mai sus, respectiv înființarea de barouri, prin înscrisuri sub semnătură privată intitulate „hotărâri” ale asociațiilor înființate, în cuprinsul acestora menționând drept temei de înființare a barourilor - hotărârile judecătorești de înființare a asociațiilor, prevederile art. 37 alineat 1 din Constituția României și art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Deși simpla autorizare generică dată de instanțele de judecată privind „înființarea de barouri (...)", nu presupune automat și dreptul de a le înființa (fără respectarea prevederilor Legii nr. 51/1995) și cu atât mai puțin dobândirea dreptului de a practica activități specifice profesiei de avocat, susnumitul a mers chiar mai departe și după înființarea barourilor, prin înscrisuri sub semnătură privată, a înființat „cabinete individuale de avocatură” atât pe numele său, cât și pentru alte persoane, printre care și inculpatul [REDACTAT].

Practic, ignorându-se complet prevederile art. 14 din O.G. 26/2000 și prevederile Legii nr. 51/1995, în vigoare la vremea respectivă, care reglementau funcționarea asociațiilor și condițiile privind exercitarea profesiei de avocat, numitul [REDACTAT] de la sine putere, a înființat mai întâi „barouri”, după care, și-a dat dreptul de a desfășura activități specifice profesiei de avocat atât pentru sine cât și pentru alte persoane, prin înființarea de „cabinete de avocatură”.

Urmarea acestor activități a fost una de notorietate la vremea respectivă, efectele subzistând și în prezent, respectiv perturbarea sistemului judiciar românesc, fapt care a determinat legiuitorul să intervină prin promovarea Legii nr. 255/2004 (de modificare a Legii nr. 51/1995), intrată în vigoare la data de 26.06.2004 și să sancționeze penal persoanele care exercită aceste activități specifice profesiei de avocat, după data intrării în vigoare a acestei legi.

Astfel, legiuitorul a modificat art. 82 din Legea nr. 51/1995 republicată și a prevăzut că începând cu data de 26.06.2004, persoanele fizice sau juridice care au fost autorizate în baza altor acte normative sau care au fost înființate în baza unor hotărâri judecătorești să desfășoare activități de consultanță, de reprezentare sau de asistență juridică, în orice domenii își încetează de drept activitatea și, de asemenea cu aceeași dată, încetează de drept efectele oricărui act normativ, administrativ sau jurisdicțional (prin urmare, inclusiv hotărâri judecătorești), prin care au fost recunoscute ori încuviințate activități de consultanță, reprezentare și asistență juridică în mod contrar dispozițiilor din Legea nr. 51/1995.

Mai mult decat atât, legiuitorul, prin modificarea legislativa mai sus amintita a intlesa să sancționeze persoanele ce se află în această situație și

continuă să desfășoare activități specifice profesiei de avocat, după data intrării în vigoare a Legii nr. 255/2004, cu mențiunea „continuarea unor asemenea activități constituie infracțiune și se pedepsește potrivit legii penale”, iar aceste din urmă prevederi constituie norme nepenale care completează conținutul constitutiv al unor norme penale și necunoașterea lor nu poate fi invocată.

S-a apreciat că inculpatul [REDACTAT] se află, în mod evident, în această situație, dat fiind faptul că după data intrării în vigoare a legii, a exercitat activități specifice profesiei de avocat.

Astfel, instanta de fond a retinut ca la data de 06.03.2012 s-a procedat de către procurorii Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, Serviciul Teritorial Oradea, la audierea numitului [REDACTAT] în calitate de învinuit, ocazie cu care acesta s-a prezentat însotit de inculpatul [REDACTAT] care și-a asumat calitatea de avocat în Baroul București, sens în care a depus împuternicirea avocațială nr. 0107969 cu antetul „Uniunea Națională a Barourilor din România”, „Baroul București”. Fiind întrebat în mod expres dacă are calitatea de avocat în Baroul București, inculpatul [REDACTAT] a răspuns afirmativ.

În cursul aceleiași zile s-a dispus de către procurori punerea în mișcare a acțiunii penale, audierea în calitate de inculpat a lui [REDACTAT] în prezența „apărătorului său ales” [REDACTAT], iar prin ordonanță din 06.03.2012 ora 14:00 s-a dispus reținerea inculpatului [REDACTAT] pentru o durată de 24 de ore.

Ulterior, la data de 07.03.2012, în jurul orelor 10:00 s-a înregistrat la Judecătoria Oradea cererea formulată de Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul Teritorial Oradea cu propunere de arestare preventivă a inculpatului [REDACTAT] cauza formând obiectul dosarului nr. 4182/271/2012 în care inculpatul [REDACTAT] a depus în calitate de „apărător ales” al inculpatului [REDACTAT] împuternicirea avocațială nr. 0107971, purtând de asemenea antetul „Uniunea Națională a Barourilor din România - Baroul București”.

Întrucât judecătorul Judecătoriei Oradea, investit cu judecarea propunerii de arestare a constatat că inculpatul [REDACTAT] nu este membru al Baroului București ci face parte din aşa numitul „Baroul Constituțional - Structura [REDACTAT]”, prin încheierea nr. 11/07.03.2012 a Judecătoriei Oradea, constatăndu-se că asistența juridică acordată unui învinuit sau inculpat, de o persoană care nu a dobândit calitatea de avocat în condițiile Legii nr. 51/1995, echivalează cu lipsa de apărare a acestuia, a respins propunerea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul Teritorial Oradea privind arestarea preventivă a inculpatului [REDACTAT].

Prin urmare, actele îndeplinite de inculpatul [REDACTAT], inclusiv purtarea robei de avocat au fost de natură să producă o eroare comună cu privire la calitatea acestuia.

După reluarea cauzei, în aceeași zi la orele 12:00 s-a prezentat inculpatul Bozileki Carol în stare de reținere, asistat de avocat din oficiu din Baroul Bihor, însă, instanța din oficiu a invocat excepția lipsei de apărare a inculpatului în faza de urmărire penală, iar prin încheierea nr. 11/07.03.2012 dată în dosarul nr. 4182/271/2012 a Judecătoriei Oradea, constatăndu-se că asistența juridică acordată unui învinuit sau inculpat, de o persoană care nu a dobândit calitatea de avocat în condițiile Legii 51/1995, echivalează cu lipsa de apărare a acestuia, instanța de fond respinge propunerea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul Teritorial Oradea privind arestarea preventivă a inculpatului [REDACTAT].

În prezența unui apărător din oficiu din Baroul Bihor, au fost refăcute actele procedurale lovite de nulitate absolută, a fost pusă din nou în mișcare acțiunea penală, s-a revenit cu o nouă cerere de arestare preventivă a inculpatului, și în final prin încheierea nr. 12/07.03.2012 a fost admisă, fiind emis mandatul de arestare preventivă nr. 12/07.03.2012 (filele 109-112).

Instanta de fond a mai retinut că ulterior, cu prilejul efectuării unei percheziții domiciliare, asupra inculpatului [REDACTAT] a fost găsit un contract de asistență juridică numerotat în ordine cronologică consecutivă celei depuse la instanța de fond de fond, respectiv contractul de asistență juridică 0107972 pe numele aceluiași inculpat [REDACTAT] (fila 149-150 dosar urmărire penală), pe care în mod evident inculpatul [REDACTAT] intenționa să îl folosească în recurs unde ar fi obținut punerea în libertate a prietenului (clientului) său, invocând excepția lipsei de apărare a inculpatului atât în faza de urmărire penală cât și la instanța de fond de fond.

S-a menționat de asemenea că inculpatul [REDACTAT] avea cunoștință despre nulitatea absolută a actelor îndeplinite în prezența sa, deoarece cu prilejul efectuării ulterioare a perchezиiei domiciliare a fost găsit asupra sa o comunicare a Baroului Bihor, cu sediul în Oradea str. G. Enescu nr. 1, adresată Poliției Orașului Simleul Silvaniei, în care se arata că inculpatul [REDACTAT] nu este înscris în tabloul avocaților, că acesta și-a însușit în mod fraudulos denumirea de „Uniunea Națională a Barourilor din România” și „Barou”, că profesia de avocat poate fi exercitată numai de avocații înscrisi în Tabloul Baroului din care fac parte, barou component al Uniunii Naționale a Barourilor din România, (fostă Uniunea Avocaților din România), că în fiecare județ există un singur Barou, că nu există nici o îndoială că [REDACTAT] exercită fără drept profesia de avocat. Baroul Bihor a comunicat în această adresă: „nu există nici o îndoială că este vorba despre un caz de exercitare fără drept a unei profesii, mai precis avocatura clandestină, care a devenit un fenomen național, împotriva căreia au fost declanșate acțiuni conjugate atât de către barourile din țară, cât și de conducerea Uniunii Naționale a Barourilor din România. Pentru stricta dvs. informare vă facem cunoscut că domnul [REDACTAT] s-a înscris pentru susținerea examenului de admitere în profesia de avocat, sesiunea decembrie 2008, instantă retinand din tabelul cu rezultatele examenului de

admitere în profesie, sesiunea decembrie 2008 faptul ca inculpatul (candidatul) [REDACTAT], a optinut urmatoarele rezultate - oral: admis; drept civil - 1,20; drept penal scris: - 2,60; drept procesual civil - scris: 1; drept procesual penal - scris : neprezentat; rezultat final: respins; (filele 189-190 dosarul urmărire penală). Prin urmare, instanta de fond a retinut ca intentia inculpatului de a intra intr-un Barou de avocati (unul legal de data aceasta), scoate in evidenta inca o data faptul ca acesta in mod evident cunostea faptul ca se afla in ilegalitate, practicand avocatura in asa zisul „Barou [REDACTAT]”.

Instanta de fond a mai retinut ca in baza autorizației nr. 20/13.03.2012 emisă de Judecătoria Oradea s-a procedat la efectuarea unei percheziții domiciliare la sediul „Cabinetului secundar” al inculpatului [REDACTAT], situat la domiciliul său din comuna [REDACTAT]

[REDACTAT] ocazie cu care au fost ridicate zeci de documente în original care atestă fără echivoc că inculpatul exercită profesia de avocat, contracte de asistență juridică, seturi de contracte de asistență juridică, seturi de împuñături avocațiale, două legitimații emise de „Baroul București”, intitulate „card de identitate pentru avocat”, ambele având seria 021512 X 1, având înscris pe verso „sediul profesional principal: CA [REDACTAT], [REDACTAT], chitanțier și fakturier, stampilă rotundă inscripționată „[REDACTAT] - cabinet de avocat CIF 25114876 - Baroul Bihor”, stampilă rotundă inscripționată „[REDACTAT] - cabinet de avocat CIF [REDACTAT] - Baroul București”, sisteme informatiche și suporturi optice tip CD și DVD.

De asemenea, in baza autorizației de percheziție informatică nr. 24 din 20.03.2012 emisă de Judecătoria Oradea s-a procedat la percheziționarea sistemelor informatiche și a mediilor de stocare a datelor informatiche ridicate cu ocazia efectuării percheziției domiciliare de la inculpatul [REDACTAT], ocazie cu care au fost identificate 8437 fișiere tip document conținând înscriri întocmite în procese penale și civile și alte documente care au legătură cu „activitatea profesională” a inculpatului [REDACTAT].

Instanta de fond a mai retinut ca intre contractele de asistență juridică și împuñăturiile avocațiale ridicate de la inculpatul [REDACTAT] au fost identificate împuñăturiile avocațiale nr. 098148 din 07.06.2011 pe numele clientului [REDACTAT] și nr. 098162 din 20.08.2011 pe numele clientului [REDACTAT] ambele purtând antetul „Uniunii Naționale a Barourilor din Români - Baroul București”, în baza cărora inculpatul i-a asistat pe cei doi în dosarul penal nr. [REDACTAT] al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul Teritorial Oradea, dosar în care Chiș Ioan Romeo și Fiș Florin au fost audiați în prezența inculpatului, cercetați pentru comiterea infracțiunilor de trafic ilicit de droguri de mare risc, dosar soluționat prin ordonanță din 21.09.2011 prin care s-a dispus aplicarea unor sancțiuni cu caracter administrativ față de cei doi făptuitori. De la cei doi clienti,

Inculpatul [REDACTAT] a incasat un „onorariu avocat” în suma de 2000 lei (către 1000 lei pentru fiecare).

Din comunicarea nr. 543/22.03.2012 a Uniunii Naționale a Barourilor din România cu sediul în București, Palatul de Justiție, sector 5, a rezultat că inculpatul [REDACTAT] nu este înscris în tabloul avocaților al vreunui barou din țară, barou component a Uniunii Naționale a Barourilor din România, conform Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată cu modificările și completările ulterioare, și prin urmare nu poate exercita în mod legal profesia de avocat. Se mai arată că împuñnicirile care poartă antetul „Uniunea Națională a Barourilor din România - Baroul București” și care sunt completeate cu numele lui [REDACTAT] nu prezintă caracteristicile unui fals material ci a unui fals intelectual constând în falsificarea unui document oficial în întregul său;

Baroul București are sediul în București, str. Dr. Dumitru Răureanu nr.3, sector 5, reprezentant legal prin Decan - Avocat Ion Ilie-Iordăchescu și este membru al Uniunii Naționale a Barourilor din România cu sediul în București, Palatul de Justiție, care este organizată și funcționează în baza Legii nr. 51/1995;

Din adresa de mai sus, instanta de fond a mai retinut ca entitatea autointitulată „Uniunii Naționale a Barourilor din România - Baroul București”, cu sediul în apartamentul nr. 31 din str. Academiei nr. 4-6, sector 3 București, înființată la inițiativa persoanei fizice [REDACTAT] funcționează nelegal, cu încălcarea flagrantă a prevederilor Legii nr.51/1995 republicată, iar din cercetările evidențelor Uniunii Naționale a Barourilor din România, a rezultat că

[REDACTAT] nu este înscris în Tabloul special al avocaților străini al vreunui Barou din România. De asemenea Uniunea Națională a Barourilor din România nu a emis vreun Aviz conform pe numele inculpatului [REDACTAT] pentru recunoașterea titlului profesional de avocat în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România și ale Legii. nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.

Astfel instanta de fond a retinut ca profesia de avocat se exercită numai de avocați înscrisi în tabloul baroului din care fac parte, barou component al Uniunii Naționale a Barourilor din România. Poate fi membru al baroului, potrivit art. 12 din Legea nr. 51/1995, persoana care este cetățean român și are exercițiul drepturilor civile și politice, este licențiat al unei facultăți de drept sau doctor în drept, nu se găsește în vreunul din cazurile de nedemnitate prevăzute de lege și este apt din punct de vedere medical pentru exercitarea profesiei.

Organizarea avocaturii în România este reglementată prin Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat și, potrivit acesteia, avocatura este organizată și funcționează în baza principiului autonomiei profesiei. Ea prezintă următoarea structură organizatorică: Uniunea Națională a Barourilor din România, formată din toate barourile din România. Baroul este constituit din toți avocații dintr-un județ sau din municipiul București.

Prin art. 1 din Legea nr. 255/2004 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat articolul 1 al acestei legi a fost modificat în sensul că, potrivit alineatul 2 profesia de avocat se exercită numai de avocați înscriși în tabloul baroului din care face parte barou component al Uniunii Naționale a Barourilor din România, denumită în continuare U.N.B.R., iar potrivit alineatului 3, constituirea și funcționarea de barouri în afara U.N.B.R. sunt interzise. Actele de constituire și de înregistrare ale acestora sunt nule de drept.

Astfel, fata de cele de mai sus, instanta de fond a retinut ca inculpatul [REDACTAT] în perioada mai sus arată în mod repetat, a exercitat acte materiale specifice profesiei de avocat, prin acordarea de consultanță juridică, încheierea de contracte de asistență juridică, prezentarea în cauze aflate pe rolul instanțelor de judecată ori parchet, în baza împuternicirilor avocațiale emise justițiabililor [REDACTAT].

In drept, faptele inculpatului [REDACTAT] de a exercita fără drept activități specifice profesiei de avocat, intrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art. 25 (actual 26 alineat 1) din Legea nr. 51/1995 republicată, raportat la art. 281 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alineat 2 din codul penal.

Sub aspectul laturii obiective, elementul material este reprezentat de actele materiale descrise mai sus, iar urmarea imediată constată în starea de pericol creată de inculpat pentru relațiile sociale ocrotite prin incriminarea faptelor ca infracțiune, existând totodată și raport de cauzalitate.

Sub aspectul laturii subiective, atitudinea psihică a inculpatului [REDACTAT] față de fapte și urmările acestora îmbracă forma vinovăției în forma intenției directe, conform dispozițiilor art. 19 alineat 1 litera a Cod penal, deoarece inculpatul a prevăzut rezultatul faptelor sale și a urmărit producerea acestuia prin săvârșirea faptelor.

In ce privește, apărările inculpatului [REDACTAT] în sensul că ar fi avut dreptul să practice profesia de avocat, sunt nefondate, întrucât autorizarea generică la care se face referire a fost dată de instanțele de judecată, cu ocazia înființării asociațiilor mai sus menționate în sensul de „înființare barouri (...)", nu poate echivala în nici un caz cu autorizarea dreptului de a înființa cabinete de avocatură și nici cu autorizarea dreptului de a desfășura activități specifice profesiei de avocat.

Chiar și prin absurd, dacă s-ar accepta o concluzie contrară, „barourile" au fost înființate de numitul [REDACTAT] înainte de data intrării în vigoare a Legii nr. 255/2004, iar după această dată, continuarea practicării activităților specifice profesiei de avocat în cadrul acestor „barouri", a devenit infracțiune.

Pentru a se antama sub toate aspectele situația cu privire la apărările inculpatului, s-a mai reținut din actele dosarului că la data de 02.06.2003 numitul [REDACTAT] a înaintat o cerere la Curtea Europeană a Drepturilor Omului înregistrată sub nr. 2405 7/2003, prin care a reclamat faptul că nu i s-a

respectat de către statul român dreptul la libera asociere și că obligația de a fi membru al Uniunii Naționale a Barourilor din România (structura tradițională) pentru a-și putea exercita profesia de avocat pune obstacol libertății sale de a se asocia, prin aceea că ea implică dreptul de a nu se asocia.

La data de 12.10.2004, C.E.D.O. a respins cererea acestuia ca inadmisibilă, fără cale de atac, statuând că susnumitului nu i s-au încălcăt drepturile și libertățile garantate de C.E.D.O. sau protocoalele aditionale. Astfel, Curtea a constatat că „(...) potrivit jurisprudenței sale constante, ordinele profesiilor liberale sunt instituții de drept public, reglementate de lege, și urmăresc scopuri de interes general. De aceea ele nu sunt supuse art. 11 al C.E.D.O. (...). În spătă, Curtea a relevat că Uniunea Națională a Barourilor din România a fost instituită prin Legea nr. 51/1995 și că ea urmărește un scop de interes general, respectiv promovarea unei asistențe juridice adecvate și, implicit, promovarea justiției însăși (...), menționand că membrii „Asociației Bonis Potra” pot exercita profesia de avocat, cu condiția îndeplinirii exigențelor prevăzute de Legea nr. 51/1995.” De aceea, Curtea a conchis că ingerința era “necesară într-o societate democratică”.

De asemenea, prin Decizia nr. 6618/26.11.2004, pronunțată de Secția Civilă și de Proprietate Intelectuală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în dosar nr. 5324/2002, s-a admis recursul în anulare declarat de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, împotriva încheierii nr. 3 I/A din data de 05.08.2002 a Judecătoriei Deva (de înființare a Asociației binefacere „Bonis Potra”), pe care a casat-o, respingând pe fond cererea de înregistrare a persoanei juridice în registrul asociațiilor și fundațiilor ai Judecătoriei Deva, decizia fiind irevocabilă. În același sens, prin Decizia nr. 6619/26.11.2004 pronunțată de Secția Civilă și de Proprietate Intelectuală în dos. nr. 5325/2002, s-a admis recursul în anulare declarat de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, împotriva încheierii din data de 23.08.2002 a Judecătoriei Alba Iulia (de înființare a Asociației „Figaro Potra”), pe care o casat-o, respingând pe fond cererea de înregistrare a persoanei juridice, decizia fiind irevocabilă. Ambele decizii au fost pronunțate cu participarea numitului [REDACTAT] la dezbatere și au ca motivare de bază și evidentă, încălcarea esențială de către cele două instanțe de fond a prevederilor O.G. nr. 26/2000 și a celor ale Legii nr. 51/1995 cu privire la organizarea și exercitarea profesiei de avocat, iar prin pronunțarea celor două decizii menționate mai sus, au fost desființate implicit și aşa-zisele „barouri” înființate de Bota Pompiliu, în care este „înscris” și inculpatul [REDACTAT].

Foarte important de menționat a fost și faptul că prin încheieri de ședință din data de 21.10.2003, în ambele dosare sus amintite, Înalta Curte de Casație și Justiție a suspendat punerea în executare a celor două hotărâri judecătoarești prin care au fost înființate cele două asociații mai sus amintite, însă acest fapt nu l-a împiedicat pe numitul [REDACTAT] să înființeze și o filială a Asociației „Figaro Potra”, înregistrată la Judecătoria Tg.-Jiu, după care, să treacă la

înființarea/desființarea de „barouri”, „cabinete de avocatură”, după ~~tribunul~~ plac.

Soarta filialei de mai sus, a fost de asemenea tranșată, în sensul ~~dileguirii~~ ei prin Sentința civilă nr. 51/20.12.2004 a Judecătoriei Târgu-Jiu pronunțată în dos. nr. [REDACTAT], rămasă definitivă și irevocabilă.

De mentionat ca doar la nivelul anului 2004, Curtea Constituțională, prin Deciziile nr.233, 234, 321, a respins toate excepțiile de neconstituționalitate invocate de numitul [REDACTAT], privind prevederile art. 48 și 57 din Legea nr. 51/1995, care reglementează, în esență, modul de constituire și funcționare a barourilor din România și a Uniunii Naționale a Barourilor din România, precum și interdicția de constituire de barouri de avocați în afara U.N.B.R.

In mod paradoxal, inculpatul [REDACTAT] a mai invocat și faptul că barourile tradiționale nu sunt legal înființate, întrucât în realitate ar fi fost desființate prin Legea nr. 3/1948 și astfel singurele barouri care au acte legale de constituire sunt cele înființate de [REDACTAT].

Această apărare (sustinere) a inculpatului a fost apreciată în mod vădit nefondată, din mai multe considerente:

Din însăși denumirea acestei legi (Legea nr. 3/1948) a rezultat că actul normativ nu a desființat, ci doar a schimbat denumirea asociațiilor profesionale ale avocaților, fiind intitulată „Legea nr. 3/1948 pentru desființarea Barourilor și înființarea Colegiilor de Avocați din România”. Din conținutul acestui text de lege reiese că asociațiile denumite „colegii” sunt succesoarele în drepturi ale fostelor „barouri”, de la care au preluat toate atributele personalității juridice, fiind prevăzut în art. 2 că : „în locul Barourilor se înființează Colegii pe județe, cu sediul în capitala județului, iar în locul Uniunii Barourilor, Uniunea Colegiilor de avocați (...) aceste Colegii, precum și Uniunea Colegiilor sunt persoane juridice de drept public.”

Mai departe, acest act normativ a fost continuat prin Decretul nr. 39/1950, care prevedea unele măsuri până la reorganizarea avocaturii în România, dar care dispunea, în art. 2, că „Numai membrii Colegiilor de avocați pot exercita profesiile de avocat.”, fiind prevăzute în art. 58 și sancțiuni penale pentru încălcarea acestor dispoziții.

Prin Decretul nr. 281/1954, intrat în vigoare la 21.07.1954, se dispunea, în art. 1, că : „In afară de cazurile prevăzute de lege, numai avocații au dreptul de a da asistență juridică; ei prestează în exercitarea profesiei lor un serviciu de interes obștesc”, iar art. 5 prevedea că: „Colegiile de avocați sunt organizații obștești, cu personalitate juridică, constituite pe regiuni, al căror sediu se află în localitățile reședință ale tribunalelor regionale.”, Ministerul Justiției exercitând conducerea generală asupra avocaturii în Republica Populară Română.

Prin Decretul-lege nr. 90/28.02.1990 privind unele măsuri pentru organizarea și exercitarea avocaturii în România s-a revenit la denumirile anterioare ale formelor de organizare a profesiei de avocat, respectiv „barou” în loc de „colegiu” și „Uniunea Avocaților din România” în locul „Consiliului

Central al Colegiilor de Avocați din R.P.R.", activitatea avocațială fiind scoasă de sub controlul Ministrului Justiției și redevenind astfel liberală, iar avocatului recunoscându-i-se statutul de liber-profesionist.

Acest act normativ a fost urmat în timp de Legea nr. 51/1995 și Legea nr. 255/2004, aflate în vigoare în prezent.

Din toată succesiunea în timp a actelor normative enumerate mai sus a rezultat că formele de organizare ale profesiei de avocat, fie că s-au numit „barouri” sau „colegii”, nu au fost desființate niciodată în România, că acestea au avut în principal aceleași atribuții, că activitatea de avocatură nu a fost desființată niciodată în România, iar organizarea și exercitarea profesiei de avocat în această țară a avut un caracter de continuitate.

Așa fiind, apărarea inculpatului, în sensul că așa-zisele „barouri”, înființate de acesta, sunt singurele constituite în mod legal și, pe cale de consecință, a avut și are dreptul de a exercita profesia de avocat, a fost apreciată în mod evident nefondată.

De asemenea s-a mai reținut că prin copierea intenționată a denumirilor de „Barou” și „Uniunea Națională a Barourilor din România”, atât numitul [REDACTAT] cât și membrii acestor structuri paralele înființate de acesta (deci și inculpatul [REDACTAT] au încercat eludarea dispozițiilor Legii nr. 51/1995, așa cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 255/2004.

In apărările sale, inculpatul au evitat să amintească desființarea definitivă și irevocabilă a tuturor asociațiilor înființate de numitul [REDACTAT] încă din anul 2004, iar prin efectul acelorași hotărâri judecătoarești, conform principiului quod nullum est, nullus producit effectum, așa zisele „barouri” și-au încetat de drept existența la nivelul anului 2004.

La individualizarea pedepsei ce a fost aplicate instanța de fond a avut în vedere criteriile generale prevăzute de art. 72 Cod penal, respectiv dispozițiile părții generale a Codului penal, limitele de pedeapsă fixate în partea specială (de la o lună la 1 an închisoare sau amendă), gradul de pericol social ridicat al faptelor săvârșite de inculpat, persoana inculpatului și de împrejurările care atenuează sau agravează gradul de pericol social al faptelor.

S-a reținut astfel că inculpatul nu are antecedente penale, dar și faptul că a ignorat în mod vădit și repetat dispozițiile legii ce reglementează profesia de avocat, iar prin faptele săvârșite, a tulburat desfășurarea normală a profesiei de avocat, și în același timp a pus în pericol relațiile sociale referitoare la regimul legal de exercitare a acestei profesii.

De asemenea s-a mai reținut că inculpatul a avut o atitudine relativ sinceră, recunoscând în materialitatea lor toate faptele comise în legătură cu această primă infracțiune - exercitarea fără drept a profesiei de avocat.

Așadar, în baza art. 26 din Legea nr. 51/1995 republicată, raportat la art. 281 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alineat 2 din Codul penal, s-a dispus condamnarea inculpatului [REDACTAT] la pedeapsa de 6 (șase) luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de exercitare fără drept a unei profesii.

In continuare, instanta de fond a retinut ca potrivit art. 60 alineat 6 din Legea 51/1995, folosirea fără drept a denumirilor „Barou”, „Uniunea Națională a Barourilor din România”, „U.N.B.R.” ori „Uniunea Avocaților din România” sau a denumirilor specifice formelor de exercitare a profesiei de avocat de către orice persoană fizică sau persoană juridică, indiferent de obiectul activității desfășurate de aceasta, precum și folosirea însemnelor specifice profesiei ori purtarea robei de avocat în alte condiții decât cele prevăzute de prezenta lege constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

Din faptele retenute în detaliu mai sus de către instanta de fond, a reieșit fără nici un dubiu imprejurare ca inculpatul [REDACTAT] cu ocazia exercitării fără drept a profesiei de avocat, a folosit însemnele de mai sus arătate, și a purtat roba de avocat, toate acestea fără nici un drept, provocând astfel o eroare comună în randul organelor judiciare și provocând o perturbare a bunei desfășurări a actului de justiție (astfel cum instanta de fond a aratat mai sus).

Astfel, în drept, faptele inculpatului [REDACTAT], care în reprezentarea „clientilor săi” [REDACTAT] și [REDACTAT] a folosit imputerniciri avocationale pe care erau evidențiate denumirile „Barou”, „Uniunea Națională a Barourilor din România”, „U.N.B.R”, a purtat roba de avocat cu ocazia reprezentării acestora și a folosit stampe similare avocaților legal recunoscuți, intruneste elementele constitutive ale infracțiunii de folosirea fără drept a denumirilor „Barou”, „Uniunea Națională a Barourilor din România”, „U.N.B.R.” ori „Uniunea Avocaților din România” sau a denumirilor specifice formelor de exercitare a profesiei de avocat de către orice persoană fizică sau persoană juridică, indiferent de obiectul activității desfășurate de aceasta, precum și folosirea însemnelor specifice profesiei ori purtarea robei de avocat în alte condiții decât cele prevăzute de lege, în forma continuată, prevăzută de art. 60 alineat 6 din Legea 51/1995 cu aplicarea art. 41 alineat 2 din Codul penal, text legal în baza căruia instanta de fond a dispus condamnarea inculpatului [REDACTAT] la o pedeapsă de 8 luni închisoare.

În baza art. 33 litera a și art. 34 litera b din Codul penal, instanta de fond a dispus contopirea celor două pedepse mai sus stabilite și a aplicat inculpatului pedeapsa închisorii cea mai grea de 8 luni, pe care a sporit-o cu 4 luni, urmand ca inculpatul să execute pedeapsa rezultanta de 1 an închisoare.

In ceea ce privește pedeapsa accesorie, aplicarea acesteia inculpatului trebuie realizată atât în baza art. 71 alineat 2 și 3 Cod penal și art. 64 Cod penal, cât și prin prisma Convenției E.D.O., a Protoocoalelor adiționale și a jurisprudenței C.E.D.O., care, în conformitate cu art. 11 alineat 2 și art. 20 din Constituția României, fac parte din dreptul intern ca urmare a ratificării acestei Convenții de către România, prin Legea nr. 30/1994.

Astfel, restrângerea exercițiului drepturilor și libertăților poate fi dispusă numai dacă este necesară, iar o atare măsură trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o. În consecință, o aplicare automată, în temeiul legii,

pedepsei, accesoriile a interzicerii dreptului de a vota, care nu lasă nici o marjă de apreciere judecătorului național în vederea analizării temeiurilor care ar determina luarea acestei măsuri, încalcă atât principiul proporționalității, cât și art. 5 din Protocolul adițional nr. 1, aşa cum a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție, prin decizia nr. 74/2007, pronunțată în interesul legii.

Așadar, conform art. 71 alineat 3 Cod penal, instanța de fond a reținut că urmarea socialmente periculoasă care s-a produs prin săvârșirea celor două infracțiuni, duc la concluzia existenței unei nedemnitati ce atrage necesitatea interzicerii exercitării drepturilor de natură electorală prevăzute de art. 64 litera a teza a II-a și litera b Cod penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții elective publice și dreptul de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat, motiv pentru care i s-a interzis inculpatului exercitarea acestor drepturi pe durata executării pedepsei principale.

In ce privește modalitatea de executare a pedepsei principale aplicate, instanța de fond a reținut, potrivit art. 81 și 2 Cod penal, că sunt îndeplinite în prezenta cauză condițiile de aplicare a suspendării condiționate a executării pedepsei, întrucât pedeapsa aplicată inculpatului este de 1 an închisoare iar din fișa de cazier a rezultat că acesta nu are antecedente penale. De asemenea, raportat la persoana inculpatului, prevederile art. 52 Cod penal privitoare la funcțiile pedepsei, respectiv aceea de constrângere și de reeducare, instanța de fond a apreciat că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fară executarea efectiva a acesteia în regim de detenție.

Drept urmare, față de motivele expuse, în baza art. 81 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei principale pe durata unui termen de încercare de 3 ani, stabilit conform art. 82 Cod penal.

Prin recursul formulat în termen legal, Sindicatul Independent al Juriștilor din România, a solicitat admiterea ambelor recursuri, casarea și modificarea sentinței recurate în sensul de a se dispune achitarea inculpatului conform articolului 11 punctul 2 litera a raportat la articolul 10 litera d din Codul de procedură penală.

În motivare a arătat că inculpatul este nevinovat întrucât acesta a avut încredere că își exercită această profesie în mod legal, iar un coleg de a lor aflându-se în aceeași situație a fost condamnat la fond iar în calea de atac a fost achitat chiar de către Curtea de Apel Oradea.

A arătat faptul că printre soluțiile de practică se află și cea în care [REDACTAT] a primit soluție de neîncepere a urmăririi penale în baza art. 10 litera j Cod procedură penală, există autoritate de lucru judecat – hotărârea de condamnare a lui [REDACTAT] fiind ignorată de către magistrați ca fiind o eroare judiciară – fiind judecat acesta în alte 94 de dosare.

Cu privire la acuzația de folosire fără drept a denumirilor „Barou” și „Uniunea Națională a Barourilor din România” a arătat faptul că imputernicirile folosite de către inculpat nu au fost confectionate de către acesta, ci au fost primite la Baroul București.

S-a mai arătat faptul că inculpatul a avut încredere în hotărârea irevocabilă prin care s-a înființat Baroul din care face parte și crede în practica judecătorească, respectiv în practica Curții de Apel Oradea prin care un coleg din același Baroul a fost achitat.

Inculpatul recurrent [REDACTAT] solicită instanței admiterea celor două recursuri, casarea sentinței recurate, achitarea sa și restituirea bunurilor care i-au fost luate de către DIICOT.

Arată că este avocat și profesează în această calitate, precum și plătește asigurare Statului maghiar din 4 în 4 luni.

S-a arătat faptul că, cu ocazia percheziției efectuate la domiciliul său, fiind avocat comunitar și cetățean maghiar trebuia anunțat și Baroul din Ungaria. A mai arătat faptul că a doua zi după percheziție Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism i-a restituit ștampila și actele de la Baroul din Ungaria.

A arătat faptul că invocă cauza lui Bârsan și că acesta deși nu are imunitate, actele sale emise de către un alt stat care este în Schengen trebuia anunțat Baroul din Ungaria, lucru care nu s-a făcut. Apoi, s-a făcut doar percheziție domiciliară, pentru perchezitia informatică neexistând autorizație.

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, cât și din oficiu, potrivit dispozițiilor art. 385/6 și art. 385/14 Cod procedură penală, sub aspectul tuturor motivelor de casare prevăzute de art. 385/9 Cod procedură penală rap. la art. 385/15 Cod procedură penală, curtea constată că aceasta este netemeinică doar în ceea ce privește individualizarea judecătorească a pedepsei aplicate, motiv pentru care recursul declarat de către inculpat va fi admis ca atare, potrivit dispozitivului prezentei.

Întrucât codul de procedură penală nu acordă calitate procesuală activă unui sindicat sau asociații profesionale sau neprofesionale pentru formularea unei căi de atac separate, distincte în afara persoanelor prevăzute la art. 362 rap. la art. 385/2 c.pr.penala, va respinge ca inadmisibil recursul Sindicatul Independent al Juriștilor din România.

Fără a relua în detaliu starea de fapt care a fost corect reținută de către prima instanță, se constată că inculpatul [REDACTAT], deși nu era înscris în Tabloul avocaților al vreunui Barou din țară, înființat conform Legii nr. 51/1995, a asigurat asistența și reprezentarea juridică a inculpatului [REDACTAT] în fața organului de urmărire penală prin depunerea împuñării avocațiale nr. 0107969 din 06.03.2012 și la Judecătoria Oradea în dosarul nr. 4182/271/2012 prin depunerea împuñării avocațiale nr. 0107971 din 07.03.2012 exercitând astfel fără drept profesia de avocat.

Astfel, la data de 07.03.2012, în jurul orelor 10:00 s-a înregistrat la Judecătoria Oradea cererea formulată de Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul Teritorial Oradea cu propunere de arestare preventivă a inculpatului [REDACTAT], cauza formând obiectul dosarului nr. [REDACTAT] în care inculpatul [REDACTAT] a depus

În calitate de „apărător ales” al inculpatului [REDACTAT] împuternicirea avocatială nr. 0107971, purtând de asemenea antetul „Uniunea Națională a Barourilor din România - Baroul București”, însă instanța constatănd că asistența juridică acordată unui învinuit sau inculpat, de o persoană care nu a dobândit calitatea de avocat în condițiile Legii nr. 51/1995, echivalează cu lipsa de apărare a acestuia, a respins propunerea de arestare preventivă a inculpatului [REDACTAT].

Ulterior, în prezența unui apărător din oficiu din Baroul Bihor, au fost refăcute actele procedurale lovite de nulitate absolută, a fost pusă din nou în mișcare acțiunea penală, s-a revenit cu o nouă cerere de arestare preventivă a inculpatului, și într-un final prin încheierea nr. 12/07.03.2012 a fost admisă, fiind emis mandatul de arestare preventivă nr. 12/07.03.2012 (filele 109-112).

În aceleași condiții, s-a mai retinut ca inculpatul Magyar Sandor a asigurat asistență și reprezentare juridică făptuitorilor [REDACTAT] și [REDACTAT] cercetați pentru săvârșirea infracțiunii de trafic ilicit de droguri de mare risc, în fața organului de urmărire penală în dosarul nr. 17/D/P/2009 prin depunerea împuternicirilor avocațiale nr. 098162 din 20.08.2011 și nr. 098148 din 07.06.2011, exercitând astfel fără drept profesia de avocat.

De asemenea, inculpatul [REDACTAT] a folosit fără drept denumirile „Uniunea Națională a Barourilor din România” și „Baroul București”, cu prilejul depunerii împuternicirilor avocațiale mai sus arătate și a purtat roba de avocat în alte condiții decât cele prevăzute de Legea nr. 51/1995.

Se constată că, deși entitatea juridică înființată printr-o hotărâre judecătorească și din care inculpatul face parte nu a fost declarată în afara legii, aceasta prin membri săi nu pot exercita activități specifice profesiei de avocat care este reglementată de legea nr.51/1995 și care la art.1 alin.2 prevede că profesia de avocat se exercită numai de avocații în tabloul baroului din care fac parte, barou component al Uniunii Naționale a Barourilor din România, denumită în continuare U.N.B.R și că constituirea și funcționarea de barouri în afara U.N.B.R. sunt interzise-alin.3.

Se reține că anterior apariției legii nr.255/2004 care a modificat art.1 din legea nr.51/1995, a fost înființat Baroul Constituțional Român în baza unor dispoziții legale referitoare la înființarea unor asociații și a lipsei unei dispoziții exprese care să interzică înființarea altor barouri în afara U.N.B.R., iar prin încheieri judecătorești s-a dispus înscrierea unor asociații având ca scop înființarea unor barouri, denumirea de Uniunea Avocaților din România și Uniunea Națională a Barourilor din România fiind înregistrate la OSIM pe numele lui [REDACTAT].

Tocmai pentru a pune capăt acestei anomalii care presupunea existența paralelă a 2 organisme cu atribuții identice, legiuitorul a intervenit prin legea nr.255/2004 și a prevăzut că începând cu data de 26.06.2004, persoanele fizice sau juridice care au fost autorizate în baza altor acte normative sau care au fost înființate în baza unor hotărâri judecătorești să desfășoare activități de

consultanță, de reprezentare sau de asistență juridică, în orice domeniu, încetează de drept activitatea și, de asemenea cu aceeași dată, încetează de drept efectele oricărui act normativ, administrativ sau jurisdicțional (prin urmare inclusiv hotărâri judecătorești), prin care au fost recunoscute ori încuviințate activități de consultanță, reprezentare și asistență juridică în mod contrar dispozițiilor din Legea nr. 51/1995-art.82.

Totodată, prin aceeași lege au fost sancționate persoanele ce se află în această situație și continuă să desfășoare activități specifice profesiei de avocat, după data intrării în vigoare a Legii nr. 255/2004, cu mențiunea că continuarea unor asemenea activități constituie infracțiune și se pedepsește potrivit legii penale.

Urmare a ultimelor modificări legislative intervenite și a practicii judiciare neunitare, Înalta Curte de Casație și de Justiție prin decizia nr.27/2007 a stabilit că asistența juridică acordată în procesul penal unui inculpat sau invins de o persoana care nu a dobândit calitatea de avocat în condițiile Legii nr.51/1995, modificată și completată prin Legea nr.255/2004, echivalează cu lipsa de apărare a acestuia.

Chiar și CEDO în 2004 s-a pronunțat în același sens în cauza [REDACTAT] contra României statuând că membrii Asociației Bonis Potra pot exercita profesia de avocat, cu condiția să îndeplinească și să se supună exigențelor și condițiilor prevăzute de legea nr.51/1995 și că crearea de barouri constituie o asociație cu scop ilicit.

Așadar, odată cu modificarea legislativă intervenită în domeniul profesiei de avocat niciun membru al Baroul Constituțional Român nu mai putea desfășura *în mod legal* activități specifice profesiei de avocat, fiind fără relevanță că entitățile juridice înființate de către numitul [REDACTAT] nu au fost desființate efectiv. De altfel, Legea nr. 51/1995 a fost supusă controlului de constitucionalitate din partea Curții Constituționale care prin deciziile nr.233, nr.234 și nr.321 din 2004 a respins toate excepțiile formulate.

Nu se poate susține că barourile clasice de avocatură ar fi fost desființate prin legea nr.3/1948 care a înființat Colegiul de avocatură în România prin desființarea barourilor, denumire care a fost păstrată prin decretele nr.39/1950 și nr.281/1954, revenindu-se în final la denumirea de barou și Uniunea Avocaților din România prin decretul lege nr.90/1990, după care a apărut actuala lege în materie-legea nr.51/1995.

Nu este de competența instanței de judecată de a se pronunța asupra calității inculpatului de avocat maghiar înscris în baroul din Ungaria, ca urmare a dublei cetățeniei a acestuia și a calității de cetățean comunitar în absența unei sesizări legale în acest sens, care cel mai probabil s-a realizat prin recunoașterea profesiei liberale avute în România, însă instanța constată că acesta și-a desfășurat activitatea în prezenta cauză în baza unor împuñări avocațiale date potrivit legii române, urmând să fie avută în vedere doar această situație.

Instanța concluzionează că inculpatul nu are nicio scuză în faptul că a prestat activități specifice profesiei de avocat întrucât a cunoscut cu siguranță prevederile legale de mai sus și jurisprudența în materie sau trebuia să le cunoască și totuși a acceptat să își continue activitatea într-un domeniu care presupune strict punerea în aplicare a legilor la situații particulare prin formularea de acțiuni, plângeri, căi de atac, concluzii, oferirea de consultații juridice, asistare sau reprezentare, etc.

Nu se poate afirma că perchezițiile domiciliare și informaticice nu au fost efectuate cu respectarea normelor legale întrucât autorizațiile au fost emise de către un magistrat de la Judecătoria Oradea potrivit normelor de competență de drept comun, inculpatul neavând calitatea oficială de avocat pentru a atrage competența curții de apel.

Faptul că jurisprudența în domeniu este controversată, în sensul că pentru acte materiale identice sau similare comise de către același inculpat în perioade diferite de timp s-au dat soluții de scoatere de sub urmărire penale, confirmate în instanță sau de achitare pentru alți membri ai Baroului Constituțional Român, nu poate duce la concluzia că legea națională nu este predictibilă și previzibilă întrucât normele legale enumerate mai sus sunt clare și nu suportă interpretări echivoce, urmând ca după sesizare, Înalta Curte de Casație și de Justiție să dea o decizie obligatorie în acest sens, în cadrul procedurii recursului în interesul legii.

Se poate lesne constata că soluția opusă pornește de la faptul că Baroul Constituțional Român nu a fost desființat și astfel s-a apreciat că activitatea exercitată de către membri acestuia este una justificată. În realitate se apreciază că nu este permis ca membri acestuia să invoce astfel de cauze în justificarea activității prestate atât timp cât este de o notorietate că entitatea juridică a căror membri sunt a fost scoasă faptic în afara legii, demersul juridic rămânând să constituie doar o formalitate în realizarea acestuia.

În fine, instanța apreciază că actele materiale ale infracțiunii de exercitare a activității de asistență juridică specifică profesiei de avocat, fără drept, din prezenta cauză au o individualitate proprie față de cele care au dus la darea altor soluții judiciare și se subsumează unei singure infracțiuni care indică obiceiul sau îndeletnicirea inculpatului din prezenta cauză.

Totuși, văzând criteriile prev. de art.72, art.18/1 alin.2 c.penala, lipsa de antecedente penale ale inculpatului, faptul că actele efectuate de către acesta au fost refăcute de către un avocat numit potrivit legii nr.51/1995, precum și că jurisprudența nu este unitară în această materie, instanța se va orienta spre aplicarea unor pedepse cu amenda penală într-un quantum echitabil.

Drept urmare, va descontopi pedeapsa rezultantă de 1 an închisoare în pedepse componente, pe care le repune în individualitatea lor, respectiv : 6 luni închisoare aplicată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 26 al.1 din Legea nr. 51/1995 rap. la art. 281 Cod penal, cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal și 8 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 60 al. 6 din L51/1995 modif., cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal.

Va înlătura dispozițiile de condamnare ale inculpatului la pedeapsa închisorii de 6 luni închisoare aplicată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 26 al.1 din Legea nr. 51/1995 rap. la art. 281 Cod penal.

În baza art.334 c.penala va schimba încadrarea juridică din art. 26 al.1 din Legea nr. 51/1995 rap. la art. 281 Cod penal, cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal, în art. 26 al.1 din Legea nr. 51/1995 rap. la art. 281 Cod penal și îl va condauna pe inculpatul [REDACTAT], la o pedeapsa de 1500 lei amendă penală.

Va înlătura dispozițiile de condamnare ale inculpatului la pedeapsa închisorii de 8 luni închisoare aplicată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 60 al. 6 din L51/1995 modif., cu aplic. art.41 alin. 2 Cod penal.

In baza art. 60 al. 6 din L51/1995 modif, cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal, va condauna pe același inculpat la o pedeapsa de 1500 lei amendă penală, fiind dovedite fără putere de tăgadă că inculpatul [REDACTAT] a folosit fără drept denumirile „Uniunea Națională a Barourilor din România” și „Baroul București”, cu prilejul depunerii împoternicirilor avocațiale mai sus arătate și a purtat roba de avocat în alte condiții decât cele prevăzute de Legea nr. 51/1995.

In baza art. 33 lit. a si art. 34 al. 1 lit. c din codul penal, va contopi pedepsele de mai sus și va aplica pedeapsa cea mai grea, de 1.500 lei amendă penală, având de achitat în final 1500 lei amendă penală.

Va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor articolului 63/1 din Codul penal.

Va menține restul dispozițiunilor sentinței recurate.

În baza art.192 alin.2 c.pr.penala va obliga Sindicatul Independent al Juriștilor din România la plata sumei de 100 lei reprezentând cheltuieli de judecată, restul cheltuielilor judiciare rămânând în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DECIDE

Respinge ca inadmisibil recursul declarat de către Sindicatul Independent al Juriștilor din România.

În baza articolul 385/15 pct. 2 lit. d din Codul de procedură penală,
ADMITE recursul penal declarat de inculpatul recurrent [REDACTAT]
împotriva sentinței penale nr.621 din 29 aprilie 2013 pronunțată de Judecătoria Oradea, pe care o casează și o modifică în sensul că :

Înlătură prevederile articolului 33 litera a și 34 al.1 litera b din Cod penal, art. 71 alin. 2 Cod penal, art.64 alin.1 lit.a teza a II și lit.b c.penala, art. 81 Cod penal, art. 71 alin. 5 Cod penal și art. 359 Cod procedură penală.

Descontepește pedeapsa rezultantă de 1 an închisoare în pedepse componente, pe care le repune in individualitatea lor, respectiv : 6 luni închisoare aplicată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 26 al.1 din

Legea nr. 51/1995 rap. la art. 281 Cod penal, cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal și modif., cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal.

Înlătură dispozițiile de condamnare ale inculpatului la pedeapsa închisorii de 6 luni închisoare aplicată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 26 al.1 din Legea nr. 51/1995 rap. la art. 281 Cod penal.

În baza art.334 c.penala schimbă încadrarea juridică din art. 26 al.1 din Legea nr. 51/1995 rap. la art. 281 Cod penal, cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal, în art. 26 al.1 din Legea nr. 51/1995 rap. la art. 281 Cod penal și îl condamnă pe inculpatul [REDACTAT], fiul lui [REDACTAT] ns. la 11.11.1967 în Suplacu de Barcău, jud. Bihor, CNP 1671111052860, cetățenie română, studii superioare, stagiu militar satisfăcut, avocat, necăsătorit, fără copii, domiciliat în [REDACTAT]

fără antecedente penale, la o pedeapsa de :

- 1500 lei amendă penală.

Înlătură dispozițiile de condamnare ale inculpatului la pedeapsa închisorii de 8 luni închisoare aplicată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 60 al. 6 din L51/1995 modif., cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal.

În baza art. 60 al. 6 din L51/1995 modif., cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal, condamna pe același inculpat la o pedeapsa de :

- 1500 lei amendă penală.

În baza art. 33 lit. a si art. 34 al. 1 lit. c din codul penal, contopește pedepsele de mai sus și aplică pedeapsa cea mai grea, de 1.500 lei amendă penală, având de achitat în final :

- **1500 lei amendă penală.**

Atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor articolului 63/1 din Codul penal.

Menține restul dispozițiunilor sentinței recurate.

În baza art.192 alin.2 c.pr.penala obligă Sindicatul Independent al Juriștilor din România la plata sumei de 100 lei reprezentând cheltuieli de judecată, restul cheltuielilor judiciare rămânând în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică de azi, 17 ianuarie 2014.

Președinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier,

Redactat decizie A.L.F./27.01.2014
Judecător fond Șerban Rareș Vasile
Tehnoredactat A.S.S./27.01.2014
2 exemplare

